

ת"פ 35813/01/22 - מדינת ישראל נגד איתי אנגל, גל עופר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35813-01-22 מדינת ישראל נ' אנגל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 454357/2021

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
1. איתי אנגל (עציר)	נאשמים
2. גל עופר (אחר/נוסף)	

החלטה בעניין נאשם 2

1. בפניי בקשה לפי סעיף 108 במסגרתו מתבקש בית המשפט להורות על הוצאת איכונים סלולריים למכשיר הטלפון הנייד של הסוכן הסמוי שהופעל במסגרת התיק דנן, בשני תאריכים שבאישום הראשון והשני. (יוער, כי אישום 2 אינו נוגע לנאשם זה).
2. הנימוק לבקשה נעוץ בטענת ההגנה בדבר חוסר סמכות מקומית ביחס לעבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום. נטען, כי הנאשם 1 מתגורר בעיר הרצליה, ואילו הנאשם 2 בחולון, ומקום ביצוע העבירה הינו בהרצליה. הוסף, כי במועד בו הוגש כתב אישום מתוקן נשמטה מכתב האישום המקורי עבירה של קשירת קשר לפי סעיף 499 לחוק העונשין, תשל"ז 1977, ונוספו שני משפטים על פיהם: "בתאריך 13.6.2021 התקשר הסוכן שהיה אותה עת בירושלים..." ו-"בתאריך 22.6.2021 בשעה 14:05 שלח הסוכן שהיה אותה עת בירושלים".
3. לטענת ההגנה שני המשפטים הוספו לכתב האישום באופן מלאכותי, ואין כל ראייה בחומר הראיות המצביעה על היות הסוכן בירושלים באותה עת, ויש בקבלת הבקשה כדי להפריך טענה זו של המאשימה.
4. עוד צוין, כי במזכר מיום 13.1.2022 שנערך על ידי השוטר ניסן משיח, (סומן: **מ/1**) צוין אמנם, כי השיחות בוצעו במחוז ירושלים, ואולם לא ניתן לבסס מסקנה מכך - שהסוכן אכן שהה בתחומי אזור ירושלים, ומכאן שצו לקבלת מחקרי תקשורת וקבלת איכונים יסייע לצורך בירור העניין. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 4.8.2022 הוסיפה ההגנה, כי המזכר הוסף לחומר הראיות כחצי שנה לאחר הגשת כתב האישום, נתון המעורר אף הוא תמיהה.
5. המאשימה מתנגדת לבקשה. על פיה, המדובר בבקשה חריגה המעלה קושי בסיסי בהוצאת איכון כלפי סוכן שהופעל על ידי משטרת ישראל. צוין, כי דרך הוכחת נסיבות כתב האישום נעשה בהתאם לשיקול דעתה, ובהתאם למזכר שצורף לתיק ונערך על ידי מפעילו של הסוכן, השיחות בין הסוכן לנאשם 1 נערכו במחוז ירושלים. נוכח טעמים אלו ביקשה המאשימה לדחות את הבקשה.

דין ומסקנות:

עמוד 1

6. סמכות השיפוט המקומית נקבעת בהתאם לסעיף 6 (א) לחוק סדר הדין הפלילי וזה לשונו:

"דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם".

7. לשון הסעיף קובעת סדר ברור לפיו ראשית מובא נאשם לדין בהתאם לסמכות העניינית, קרי, ש"באזור שיפוטו נעברה העבירה כולה או מקצתה (ההדגשה שלי א.א.)" ורק לאחר מכן "או שבאזור שיפוטו מתגורר". בהתאם לאמור ובפרקטיקה הנוהגת מוגשים כתבי האישום בבית המשפט שלום או מחוזי, בהתאם לסמכות העניינית, ונוהגים על פי סדר עדיפות זה. ראשית, "מקום העבירה" ורק אם ישנו נימוק מיוחד לכך, "מקום מגוריו של הנאשם". (ראו: י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני מהדורה מעודכנת, תשס"ט-2009 עמוד 1242).

8. במקרה דנן, מיוחס לנאשם 2 האישום הראשון יחד עם נאשם 1 במסגרתו נטען, כי נאשם 1 יצר קשר עם הסוכן, עוד בחודש אפריל 2021 עת היה הסוכן בירושלים, וביקש לרכוש ממנו סמים מסוגים שונים. כך גם בחודש יוני 2021, עת יצר הסוכן קשר עם הנאשם 1, כאשר הוא נמצא בירושלים, ומבקש לרכוש סמים מסוג MDMA ו-KETAMINE במשקל 10 גרם. אמנם, העברת הסם בפועל התבצעה בהרצליה, מקום מגוריו של נאשם 1, עת מעביר הנאשם 2, כך על פי הנטען, את הסם לסוכן תמורת 5000 ₪, ואולם הפנייה הראשונית לסוכן, ובהמשך הסיכום באשר לסוגי הסם וכמויות הסם שיועברו, התבצעו כשהסוכן מצוי בירושלים, נתון המקנה לבית המשפט בירושלים סמכות עניינית.

9. כך בהתאם למזכר מ/1 במסגרתו ציין מפעיל הסוכן, כי השיחות בין המעורבים (הסוכן אל מול נאשם 1) בוצעו בתחום מחוז ירושלים. לטעמי די במסמך זה כדי לבסס את הסמכות העניינית לניהול ההליך בירושלים, ואין מקום לקבל בקשה להתיר איכון אל מול סוכן הפועל במסגרת משטרת ישראל. לכך תהא השלכה מרחיקת לכת, מעבר לפגיעה בזכותו של אדם לפרטיות. בנוסף, לא הונחה בפני תשתית עובדתית ולו ראשונית לביסוס הטענה כי חומר זה הינו רלבנטי ויש בו כדי לסייע בהגנה, לבד מטענה כללית, כי יכול ויהיה בכך כדי להפריך את תוכנו של מ/1. כפי שהבהיר בית המשפט העליון אין לאפשר עריכת "מסע דיג" של מבקש העיון. עליו להראות כי העיון בחומר המבוקש רלוונטי לעניינו וכי יש בחומר כדי לסייע לנאשם, וכי לא די בתקווה ספקולטיבית. (ראו: בג"ץ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (1985), בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר, סו(3) 442 (2014)).

10. להיבט זה של ניהול ההליך בירושלים, רציונל מוגבר נוסף הנוגע גם בצורך בייעול הליכים וזמינותם של שוטרים ועדים. ראשית, עניינו של נאשם מספר 1 נדון בירושלים. בעניינו לא התבקשה העברת מקום דיון, ונאשם זה אף הורשע בכתב האישום בדיון האחרון, והדיון בעניינו נדחה לטיעון לעונש ליום 3.10.2022. בהיבט זה, ונוכח נסיבות האירוע שבאישום הראשון, בו חלקם של הנאשמים שלוב זה בזה, דווקא הפרדת הדיון בשלב זה תהא מלאכותית, ותגרום לסרבול ההליך. בנוסף, עיון ברשימת עדי התביעה מלמד, כי תיק זה נוהל על ידי ימ"ר מחוז ירושלים (לרבות מפעיל הסוכן), ובהקשר זה יש לאפשר זמינותם של עדים מיחידה זו עת ישמעו הראיות בתיק בעניינו של נאשם מספר 2.

11. אשר על כן אני דוחה את הבקשה.

12. נוכח עמדת הסנגור, שככל ובית המשפט יידחה את הבקשה, פניה של ההגנה לניהול ההליך, אני מורה על העברת התיק לדיון בפני כבוד סגן הנשיא השופט י. מינטקביץ.

13. הדיון ייקבע ליום 15.9.2022 שעה 10:00. במועד זה תימסר תשובה מפורטת לכתב האישום וכן יתקיים דיון סעיף 144.

14. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים, וכן למנהלת האיזוק אשר תפתח לנאשם חלון למועד הדיון שנקבע.

15. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"ב, 09 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.